

— Не ти съ-харизвамъ, либе, не ти съ-
продавамъ,
Но самъ да та мажъ, либе, ща ти съ по-
казвамъ.

— Кат' не ми харизвашъ, моме, тъсъ зла-
чина до лъхъ тъкъ лъхъ,
Дай ми варимъ бол-жъ, моме, салъ да съ-
цъклъна.

— Кой-го си цъклъни, либе, тъсъ лъхъ
златъ,
Въ къснъ огънъ пламвашъ, а негови-тъ въста.

— Нека да си пламвашъ, моме, нека да
догорашъ
Яне тъй напраздано, моме, салъ да ма-умо-
рата.

Като, стонъ тафонъ мъ спано.

Вчера като си премина
По край нашъ-тъ градинъ
За да идешъ на расходъ,